

23.10.25

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. **Hvor mange børn er i løbet af de sidste fem år blevet anbragt uden for hjemmet i Grønland? Tallene ønskes fordelt på kommuner.**
2. **Hvad koster det årligt i gennemsnit at anbringe ét barn uden for hjemmet?**
3. **Hvilke forskellige årsager ligger bag, at anbringelser bliver nødvendige?**
4. **Hvor mange børn er vurderet klar til at blive sendt hjem igen?**
5. **Bliver børnenes ønsker taget i betragtning i forbindelse med anbringelse uden for hjemmet?**
 - a. **Hvis ikke, hvem bliver oftest hørt i stedet?**
6. **Hvilke tiltag bliver iværksat over for forældrene, så de kan få deres børn tilbage?**
 - a. **Hvad koster disse tiltag for det offentlige?**
7. **Hvilke veje og processer findes der for, at børn kan vende tilbage til deres forældre, og hvor lang tid tager det?**
8. **Hvad koster det samfundsøkonomisk og administrativt, når et barn anbragt uden for hjemmet vender tilbage til sine forældre?**
9. **Hvorfor bliver nære slægtninge sjældent valgt som anbringelsessted?**

(Medlem af Inatsisartut Mette Arqe-Hammeken, Naleraq)

Begrundelse:

I disse år hører vi ofte, at antallet af børn anbragt uden for hjemmet i Grønland er meget højt. Blandt disse børn er der naturligvis nogle, der af hensyn til deres beskyttelse må fjernes fra forældrene, for eksempel børn, der har været udsat for misbrug eller på anden måde alvorlig omsorgssvigt.

Men det, som dette spørgsmål handler om, må ikke misforstås: Det gælder de børn, som bliver anbragt uden for hjemmet i mange år, ofte uden at det egentlig er nødvendigt i så lang tid. Jeg ønsker, at man arbejder for, at disse børn i højere grad får mulighed for at vende tilbage til dem, de elsker, og som elsker dem.

Og hvis det ikke er muligt, bør man i det mindste stræbe efter, at børnene i højere grad bliver anbragt hos nære slægtninge, som bedsteforældre, tanter, onkler eller andre familiemedlemmer.

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage. I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandssproget version.